

Comporettia falcata P. & E.

Vindplaats;

Mexico, alle Midden Amerikaanse staten, West Indische eilanden, Antillen en het noorden van Zuid Amerika, zoals Venezuela en het noorden van Colombia. Comporettia's groeien daar op hoogten van 1000-1700 meter boven zee.

Omschrijving:

De pseudobulben zijn heel klein, dichtopeen groeiend, en dragen elk één leerachtig blad van ongeveer 10 cm lang en 3 cm breed.

Het blad is normaal groen van boven maar enigszins purper aan de onderkant.

De bloemstengel ontspruit aan de voet van het volwassen blad, is heel dun en kan ca 25 cm lang worden en soms wel 8 tot 10 bloemen dragen. Aanvankelijk groeit de stengel omhoog, maar buigt zich vaak omlaag naar mate de

knoppen zwaarder worden.

De bloemen zijn ca 2i cm hoog, rose tot paars-rose van kleur en dragen een sierlijke spoor van ongeveer 2 cm lang. De, naar verhouding, grote lip is enigszins hartvormig. Typerend is, dat de lip aan de basis naar achteren toe 2 lange uitsteeksels heeft, die omsloten worden door de spoor.

De bloetijd valt meestal in de herfst of in de winter. *C. falcata* is wel één van de mooiste van de 12 soorten die het geslacht telt. Samen met *C. coccinea*, die iets grotere bloemen heeft en waarvan de kleur wat roder is zijn het de meest aantrekkelijke soorten voor de orchideeën liefhebber.

Cultuur;

Het heerlijke bergklimaat in de tropen moeten we proberen na te bootsen. Gematigde temperaturen overdag, vrij koel 's nachts, maar vooral de frisse vochtige lucht, die steeds in beweging is (te bereiken met een ventilator).

De planten verdragen de ochtendzon heel goed, maar moeten tegen de felle zomerzon vooral 's middags beschermd worden op hete dagen.

Gedurende de warmste uren in de zomermaanden is het koelste schaduwplekje aangewezen voor deze echte bergplanten.

In de landen van herkomst zorgen de stijgingsregens en wolkenvelden 's middags meestal voor de nodige afkoeling. Dit betekent bij ons: vaak nevelen.

Potcultuur is goed mogelijk mits een zeer doorlatende potmateriaal gebruikt wordt en kleine potjes. Het mengsel kan bestaan uit $\frac{3}{4}$ Mexifern en $\frac{1}{4}$ veenmos. Op een takje van Acaciahout of iep of eik gekweekt vereist het gieten meer zorg maar zijn de resultaten vaak beter. Juist in de natuur worden Comporettiaplantjes dikwijls gevonden aan losse bast of aan kleine twijgjes bungelend. Het zijn planten, die een hekel hebben aan verpotten, omdat ze een zeer kwetsbaar wortelstelsel hebben. Ook al weer een reden om meteen, na import van dit soort planten, met kleine stukjes Mexifernplankjes of twijgen van genoemde boomsoorten te beginnen.

Bij het opbinden gebruikt men een klein stukje vers veenmos om het wortelstelsel heen om het snelle uitdrogen in het begin te voorkomen.

Gedurende het gehele jaar mag de plant vochtig gehouden worden, alleen nabloeit (herfst, winter) enkele weken uitsluitend nevelen totdat de jonge loten zich weer vertonen.

Deze sierlijke liefhebbersplant is uitermate geschikt voor een koele serre in huis of bij een raam op het oosten of noordoosten, ver van de centrale verwarming.

augustus 1976

